

Boye Brogeland, bridge-proff

Varsler. Boye Brogeland, bosatt i Flekkefjord, er tidligere verdensmester og rangert som 64. beste spiller i verden av det internasjonale bridgeforbundet WBF. I august anklaget han to israelske toppspillere for juks. Noen dager senere mottok han et brev fra israelerens advokat, som krevde Brogeland for en million dollar.

Bridge-baluba etter anklager om juks

Han ringte PST og gikk i dekning da han skulle avsløre juks blant verdens beste bridgespillere. Norske Boye Brogeland har mottatt både trusler og varsler om millionsøksmål. Denne uken entret han løvens hule under VM i Chennai.

Alf Marius Opsahl Foto: Jan Johannessen

Publisert: 09.10.2015 — 21:18

– «Er du ute etter bråk? Idiot.»

Boye Brogeland (42) står i resepsjonen på Park Hyatt i millionbyen Chennai på Indias østkyst. På vei til en sen middag, etter en lang dag ved spillebordene, gjentar han hva en av motspillerne skal ha sagt til ham under kveldens siste runde.

– Han foreslo at vi skulle gå utenfor og ordne opp. Oss to.

Brogeland rister oppgitt på hodet. Hotellet han har sjekket inn på, som han holder seg på når han ikke spiller, ligger noen hundre meter fra luksushotellet hvor VM i bridge denne uken foregår. Sponsorer, milliardærer og finanskjendiser fra hele verden sitter side om side med verdens beste bridgespillere – samlet til tidenes skandale-VM. Brogeland, selv tidligere verdensmester, er mannen alle snakker om. Ikke alle omtaler ham i like vennlige ordelag. I august i år anklaget han offentlig flere av konkurrentene for omfattende juks. «Bevisene» som senere er lagt på bordet, innhentet av noen av Brogelands mange hjelpere, har fått flere av verdens toppspillere til å trekke seg fra VM.

Bridge er ikke lenger bare for pensjonister samlet i et røykfullt lokale en lørdagskveld på bygda. Det er beinhard business. De beste spillerne lever et liv på reise fra luksushotell til luksushotell, sponset av eiendomsmagnater og Wall Street-kjendiser. Den lysluggede nordmannen har selv levd som proff i 15 år.

Nå har han stukket begge nevene i et vepsebol.

– Har du vært redd for at noen skal gå løs på deg?

– Ikke egentlig, sier han.

– Men man vet jo heller aldri med disse folkene. Da denne saken begynte, lå det i kortene at det kunne komme trusler og det som verre var. Men dette har vært så viktig for meg at jeg bare har gitt litt f i konsekvenser.

Se video: Tidligere verdensmester Boye Brogeland avslørte juks i det internasjonale bridgemiljøet. Her lærer han deg det populære kortspillet.

I rampelyset

«Boye er sheriffen som kom ridende inn i byen,» oppsummerte Bob Hamman, en 77 år gammel amerikansk bridgelegende, i et ferskt intervju med magasinet Newsweek. Sammenlignet med poker og sjakk, har bridge-turneringer for det meste gått under medienes radar. De siste ukene har det vært annerledes. Aviser som Telegraph og The Times har omtalt profilene i miljøet. Dette er ikke lenger bare en liten koseklubb: Bill Gates og Warren Buffett, to av verdens rikeste menn, har begge donert store summer til ulike bridgeorganisasjoner. Det er mange som har interesser når en jukseskandale rammer de aller viktigste aktørene. Ulikt andre grener, spilles bridge på toppnivå fortsatt i en så liten verden at den finansieres på en spesiell måte:

– I motsetning til når en milliardær kjøper en fotballklubb, betaler finanssterke spillere også for å få spille på laget selv. Det blir som å betale for å sette seg selv inn som ving på Manchester City, forklarer Brogeland.

Selv sponses han i Norge av den tidligere fotballagenten og bridge-spilleren Rune Hauge. Under turneringer i utlandet er det den tidligere valutameglere for Goldman Sachs, den London-baserte skotten Simon Gillis, som blir opp.

De beste proffene drar inn flere millioner i året som «hired guns». Mange er i tillegg også dyktige i poker, der spillerne – i motsetning til i bridge, der de er avhengige av sponsorer – kan vinne store summer i turneringer.

Selv anslår Brogeland sin egen årlige omsetning fra bridge til i overkant av to millioner kroner. Han har 120 reisedager i året. I Norge bor han sammen med familien, kona Tonje Aasland Brogeland og deres to barn, i småbyen Flekkefjord på Sørlandet, der han også driver magasinet Bridge i Norge. Et bedagelig liv. Det kunne fortsatt slik.

Brun og blek. De siste ukene har Boye Brogeland og medhjelperne jobbet døgnet rundt for å avsløre mulig juks blant spillere. I en pause mellom to kamper under VM i Chennai fikk han en etterlengtet tur i bassenget på hoteltaket sammen med sønnen Anders (10).

Sjeldent syn. – Jeg får tunnelsyn når jeg først bestemmer meg for noe, sier Boye Brogeland. Kona Tonje Aasand Brogeland er også en dyktig bridgespiller.

Skurr i Chicago

Den første truende tekstmeldingen fikk han i august etter å ha kommet hjem fra den prestisjefylte Spingold-turneringen i Chicago. Meldingen kom fra en franskmann, sendt via en felles venn: «Si til din venn Boye: Om han skulle få bruk for en rullestol, har vi plenty av dem her i sør.»

Sammen med sin faste makker, Espen Lindqvist, hadde Brogeland kommet til kvartfinalen og møtt laget til amerikanske James «Jimmy» Cayne, den tidligere toppsjefen i Bear Stearns, en av bridgens mest berømte sponsorer. Brogeland og Lindqvist hadde spilt bra og til slutt vunnet kampen med ett poeng. Men i bridge er ingen avgjørelse endelig. Alle spillere har en mulighet til å appellere. Dette ble gjort av Caynes lag – noe Brogeland i utgangspunktet hadde forståelse for, men han mente de så argumenterte feil. Appellkomiteen valgte likevel til slutt å tro på Caynes lag, som da fikk to ekstra poeng og vant.

Frustrert gikk Brogeland og la seg på hotellet i Chicago. Han våknet igjen etter bare et par timers søvn.

– Jeg var så skuffet over tapet at jeg ikke fikk sove. Å se hva man har gjort feil, kan noen ganger være god terapi. Jeg bestemte meg for å sjekke hva som hadde foregått ved det andre bordet, forteller han.

Filmes. Det finnes noen få kameraer som overvåker årets VM i bridge, men mange mener det burde vært mange flere. WBF, det internasjonale bridgeforbundet, får hard kritikk av Boye Brogeland. – Nå som alt er på bordet, skulle jo organisasjonene kjørt inn med full tyngde og tatt tak. Men hva gjør de? De prater det bare bort og feier alt under teppet.

I elitebridge er nemlig hver duo skilt fra hverandre med en diagonalvegg. Et lag består av to spillende par, som konkurrerer samtidig mot hver sin duo, på to forskjellige bord. Hver enkelt spiller kjenner hverken medspillerens eller motstandernes kort fullt ut når spillet pågår. Først når et spill er ferdig, kan alle få full oversikt over hvordan kortene er håndtert.

«Fader, her er det noe som ikke stemmer,» reagerte Brogeland. Først denne merkelige appelleringen. Og hadde det ikke også vært noe rart med spillet?

Det var nettopp motstandernes bridgelogikk Brogeland begynte å stusse over denne lørdagsmorgenen i Chicago. På Caynes lag fantes også den israelske duoen Lotan Fisher og Ron Schwartz – to innleide toppspillere Brogeland kjente godt til fra før. Han hadde selv spilt på lag med dem i to år og vunnet flere store turneringer i USA.

Brogeland logget seg på internett, fant snart flere trekk han mente var for ulogiske til å komme fra toppspillere som israelerne.

– Komplet uforståelig, sier han.

– Spillet ga ingen mening. Alle kan gjøre feil, men når toppspillere gjør feil gang på gang, og det likevel viser seg å bli rett – altså ved at de vinner på å spille tilsynelatende ulogisk – da skjønner man at det er noe som skurrer.

Brogeland ble overbevist om at det var snakk om juks. Men han hadde et problem: Han skjønte ikke hvordan det foregikk.

Indisk taxi. Brogeland har levd av å spille bridge i 15 år og har 120 reisedager i

året. I VM i Chennai denne uken deltok han med sin faste makker Espen Lindqvist (til høyre).

Varsler

Under VM på Bali i 2013 ble to tyskere tatt for å kommunisere med hverandre under spillet ved hjelp av hostelyder. Dette var ikke første gangen det i bridgesporten ble avslørt jukseverk på toppnivå. Den diagonale veggen som i dag deler spillebordet, ble innført etter at en britisk duo brukte fingertegn under VM i Buenos Aires allerede i 1965. Ti år senere ble den samme skilleveggen innført også under bordet, etter at en italiensk duo hadde brukt føttene til å kommunisere.

Bordene under Chicago-turneringen Brogeland deltok i, ble filmet, men opptakene ble ikke gjort tilgjengelig av det amerikanske forbundet ACBL. Under kampen i Chicago hadde han sittet ved et annet bord enn israelerne og kunne derfor heller ikke under kampen oppdage noe ureglementert.

– Toppspillere gjør selvsagt feil og tar enkelte ganger ulogiske avgjørelser. Men slike logiske brister er sjeldne, det kan skje fem–seks ganger i løpet av et år. Men det skjer ikke fem–seks ganger i løpet av én kamp, mener Brogeland.

På flyet hjem var han overbevist om at noe måtte gjøres. Men hva?

I Flekkefjord kontaktet han først det europeiske forbundet EBL.

– Feedbacken jeg fikk, var at dette vil ta lang tid. Og folk har sendt inn ting før, men ingenting har skjedd, sier han.

Han hadde ingen «bevis». Bare sin egen overbevisning.

– Jeg endte opp med å anse det for å være en varslersak, forklarer han.

Juksejeger. I løpet av få uker er Boye Brogeland blitt det internasjonale bridgemiljøets største stjerne. – Jeg gjorde bare det mine besteforeldre ville ha gjort, sier han.

Tenkte på familien

Samtidig steg frykten for hva han nå kunne være i ferd med å sette i gang. Hva ville han risikere om han gikk ut med slike beskyldninger? Hvor kunne han søke råd?

– Jeg ante ikke hvem jeg skulle gå til. Samtidig var jeg fullt klar over hva slags type folk dette kunne ramme. Det var snakk om noen av de beste bridgespillerne i verden. Og det var snakk om også å ramme maktpersoner med stor finansiell styrke. I tillegg hadde jo disse spillerne vært kollegene mine. Jeg hadde spilt på lag med dem. Jeg hadde spist middager med dem. De var vennene mine, forteller han.

Elitebridgemiljøet er ikke større enn at alle kjenner alle. Det er stort sett de samme personene som reiser fra turnering til turnering.

– Men det hjelper ikke om det er vennene dine, om de bedrar deg år etter år. Hva var dette? Jeg følte meg forrådt.

Han tenkte på sine egne besteforeldre, som introduserte ham for bridge da han var snaut åtte år. Dem han hver helg dro til for å spille med, på Moi, det lille tettstedet noen mil vest for Flekkefjord med snaut 1500 innbyggere, stedet han vokste opp. Han tenkte på verdiene han hadde fått med seg av moren, som var lærer, og faren, som var slakter og drev Moi Kjøtt. Han tenkte på hele dette lille stedet hvor han allerede da, som liten, hadde skjønt, mens han satt ved siden av morfaren på den lille, røykfylte klubben, der han innimellom måtte ut på do for å spy: Bridge er det mest fantastiske som finnes.

– Men juks? Det har aldri falt meg inn. Jeg har alltid spilt som om alle var rene. Jeg har elsket dette spillet siden jeg var åtte år gammel. Det er en del av hva jeg er. Det er en del av hvor jeg kommer fra. Jeg gjorde bare det mine besteforeldre ville ha gjort, det mine foreldre ville ha gjort og det jeg håper mine egne barn en dag gjør, om de skulle komme i en lignende situasjon.

Hjemme i Flekkefjord informerte han først noen han visste han kunne stole på.

– Det var bare jeg som satt på denne informasjonen da. Og jeg visste virkelig ikke hvem jeg skulle gå til, sier han.

Han kontaktet PST.

– «Dette er en internasjonal sak. Der må de ha noen som kan ha greie på dette,» tenkte jeg. Jeg ante jo selv dimensjonene av dette, hvem jeg ville ramme. Og selv om bridgemiljøet ikke akkurat er like stort som IOC, anså jeg det for å være forbundet med risiko å gå ut med dette. Hvilke forholdsregler burde jeg ta? Men hos PST la de bare på. De var ikke interessert i å snakke med meg, sier han.

Deretter kontaktet han Agder politidistrikt.

– Heller ikke der var det i starten særlig mye hjelp å få. «Er du sikker på at du vil ut med dette?» sa de da jeg hadde fått forklart situasjonen. «Ja,» sa jeg. «Jeg har bestemt meg. Men jeg trenger hjelp til å håndtere det.» Da de skjønnte

at dette var noe jeg hadde bestemt meg for å gjøre, fikk jeg et råd om ikke å oppholde meg på min faste adresse da nyheten sprakk.

Brev fra advokat

«Jealousy made you sick. Get ready for a meeting with the devil,» skrev israelske Lotar Fisher på Facebook da Brogeland hadde skrevet sitt innlegg på spillforumet bridgdewinners.com. Senere opprettet Brogeland også med hjelp av venner og bridgespillere i Flekkefjord nettsiden bridgecheaters.com, en nettside som ifølge ham selv fikk over 100.000 besøkende allerede det første døgnet.

Bridgeverdenen gikk av hengslene. Nyheten gikk verden rundt – og truslene om søksmål kom: først i form av et brev fra de israelske spillernes advokat. Han krevde en million dollar i oppreisning på vegne av israelerne og varslet søksmål om pengene ikke kom og ikke Brogeland umiddelbart trakk tilbake anklagene.

– Jeg skrev tilbake: «Bare saksøk meg», forteller han.

– Etter det har jeg ikke hørt noe.

I mellomtiden hadde den svenske bridgespilleren Per-Ola Cullin fattet interesse og på eget initiativ satt i gang med undersøkelser. Ved å sammenligne spillestatistikk med tilgjengeliggjorte videoklipp fra EM i 2014 på Youtube, klarte Cullin å finne et mønster i israelernes spill: I den diagonale veggen som i turneringer skiller spillerne fra hverandre, finnes det også en luke aller nederst, der en plastboks skal brukes til å skyve kort frem og tilbake. Cullin oppdaget at israelerne plasserte denne boksen ulikt fra gang til gang – og hevdet derfor at de gjennom boksens plassering kommuniserte i skjul.

Lagkamerater. Det italienske teamet beskyldt for juks, Fulvio Fantoni og Claudio Nunes, spilte før VM for Monaco – samme lag som de norske spillerne Tor Helness (delvis skjult til venstre) og Geir Helgemo (nummer to fra høyre). På grunn av påstandene om juks, valgte italienerne å trekke seg fra hovedturneringen i VM.

Hjelpere

Tips strømmer fortsatt inn. I den indiske VM-byen er det denne uken knapt noe annet som snakkes om i hotellkorridorene. Boye Brogeland er turneringens stjerne. Igjen på vei innover mot nye kamper flokker folk seg rundt ham. Han hilser blidt på de danske og svenske lagene. En dansk kvinne sier «vi må ta bilder av helten», gir ham en klem og sier:

– Boyyyyyeee. *Pissegodt* å se deg.

En amerikansk spiller roper fra en sofa:

– Takk fra alle oss nede på gulvet!

– Jeg gjør ikke dette for å få «likes» på Facebook, sier han selv til en bridgejournalist.

Etterpå snur han seg:

– Jeg gjør dette for bridgen. For meg, å sette meg ned ved et bridgebord og vite at her sitter det andre og jukser og har et forsprang på meg, blir håpløst. Dette skal være et rettferdig spill. Dette skal være et spill hvor de beste skal vinne.

Allerede før VM ble han kontaktet av en kvinne i Nederland. Maaijke Mevius hadde sett nærmere på et italiensk par: De snudde kortene sine på bestemte måter for å signalisere til hverandre, mente hun. Brogeland tok tipset alvorlig og sendte Mevius' «kode» videre til medlemmer av teamet sitt.

Fulvio Fantoni og Claudio Nunes – rangert som verdens beste par – har nå trukket seg fra VM. Et tysk par fulgte etter. Og i en pause utenfor VM-hotellet ITC Grand Chola

Hotel står den sveitsiskfødte milliardæren Pierre Zimmermann og røyker ut litt frustrasjon. Eiendomsmagnaten er mannen som har finansiert Monaco-laget som det italienske paret spilte på. På det samme laget finnes også de tidligere norske landslagsspillerne Geir Helgemo og Tor Helness – sistnevnte en gang tradingsjef i Orkla Enskilda. De siste årene har begge levd som profesjonell bridgespillere i Monaco, hyret inn av Zimmermann.

Overrasket. Den sveitsiske milliardæren Pierre Zimmermann er sponsor for Monacos landslag i bridge. Nå må han stable på bena et nytt lag etter at hans italienske duo er ute av bildet.

Nå har de alle måttet trekke seg fra hovedturneringen Bermuda Bowl etter beskyldningene mot italienerne. Hva visste de selv?

Først vil ikke Zimmermann si noe. Så stumper han røyken og ombestemmer seg:

- Jeg er først og fremst skuffet på bridgens vegne, proklamerer han.
- Og jeg er enda mer skuffet over at det ser ut til at jeg har hatt et par juksere på mitt eget lag.
- Hvor overraskende kom dette på deg?
- Det var en stor overraskelse. Israelerne har hatt flere mistenksomme spill. Men Fantoni og Nunes? De har da aldri gjort noe rart. De har aldri vært i søkelyset.

På grunn av overgangskarantener for dyktige spillere på andre landslag, vil det kunne ta Zimmermann flere år å bygge opp et nytt slagkraftig lag.

– Har du snakket med dem etter avsløringene?

– Jeg har diskutert med dem én gang. Nå sier de bare at de går gjennom saken med deres advokat.

– Tenker du fortsatt på dem som venner?

– Det er vanskelig. Jeg var i Fulvio Fantonis bryllup for et par år siden. Det er selvsagt en stor skuffelse å ha venner som gjør slike bommerter. Nei, dette er bare dumt, sier han.

– De kommer nok aldri tilbake.

Lagkamerat Geir Helgemo kaller hele oppholdet i Chennai for en ufrivillig ferie. Heller ikke han har hatt noen mistanke, sier han.

– Jeg hadde ikke tenkt tanken engang. Men jeg dømte dem egentlig selv allerede da jeg så beviset. Det er veldig klart, sier han.

– Du var ikke i tvil?

– Nei.

Videoovervåkning

Så hvordan kunne dette skje igjen? Hvordan kan lagkamerater og venner gjennom flere år over natten bli fiender – og erklære duoer over bordene som juksemakere?

Brogeland selv er sterkt kritisk til både det europeiske EBL og WBF og mener det er altfor mange av de samme menneskene som rullerer i de øverste posisjonene. Han kaller de mektige bridgeorganisasjonene for miniatyrutgaver av IOC og Fifa – den internasjonale olympiske komité og det internasjonale fotballforbundet.

– Det er altfor mange mennesker med egne agendaer. Nå som alt er på bordet, skulle jo organisasjonene kjørt inn med full tyngde og tatt tak. Men hva gjør de? De prater det bare bort og feier alt under teppet, mener Brogeland.

Under EM ifjor ble det installert videokameraer som overvåket turneringene. Men det finnes fortsatt ingen regler om at dette skal være standard i alle turneringer. Under årets mesterskap i Chennai finnes det noen kameraer, men mange mener det burde vært langt flere (under VM på Bali i 2013 fantes det ett).

Heftige rykter svirrer om en polsk duo som ble satt på sidelinjen like før VM startet. Brogeland mener de jukser. Men til tross for kraftige beskyldninger om juks under kvalifiseringsturneringen ifjor, spiller det polske laget likevel i Chennai, som favoritter til VM-gullet.

– Det er disse folkenes måte å operere på, sier han.

– De er vant til å få det som de vil. Selv når det kommer overveldende bevis, mister de ikke håpet. Spillerne tjener kanskje to–tre millioner i året på å reise verden rundt for å spille bridge. Det er klart, det er karrierer som går i grus. De lever bedagelige liv, sier han.

Under en pressekonferanse holdt i forkant av VM uttalte det europeiske forbundets president Yves Aubry at «det er satt i gang undersøkelser». Etter skandalen på Bali i 2013 satte WBF i gang arbeid med nye «disiplinærregler», inkludert utestengelser ved juks, men de nye reglene trår i kraft først i 2016.

WBFs leder, Gianarrigo Rona, en 75 år gammel pensjonert advokat fra Roma, har siden 2010 styrt organisasjonen med jernhånd ved siden av sitt engasjement i den italienske olympiske komité. Før han steg til topps i WBF, var han også leder for EBL, den europeiske bridgeorganisasjonen, i ti år. Og før det igjen: leder av den italienske bridgeorganisasjonen i 23 år.

Turneringens pressesjef, den svensktalende nederlenderen Jan Swaan, kikker skeptisk mot oss idet vi spør om et intervju med president Rona. Han er visst ikke en mann man får snakke med sånn helt uten videre. Og i hvert fall ikke i disse tider. Pressesjef Swaan skjønner straks hva vi er ute etter.

– Jeg tror ikke dette går. Men jeg kan spørre, sier han og forsvinner ut av det vesle pressekontoret i hotellets første etasje.

Noen minutter senere er han tilbake med et blankt A4-ark, som han høflig plasserer på bordet foran oss.

– Rona vil at dere skriver ned spørsmålene her, sier han.

– Så vil han vurdere dem.

Vi noterer ned spørsmål mens Swann kikker på dem uten å si noe, før han løfter opp arket og igjen blir borte i noen minutter. Da han på ny kommer tilbake, ber han oss bli med til en rulletrapp, så en til og så videre innover enda en gang i hotellets aller øverste etasje.

President Rona befinner seg inne bak skiltet med ordene «adgang kun for autorisert personell».

– Vent, sier Swaan.

Igjen blir vi stående og undre.

Sjefen. President i World Bridge Federation, italienske Gianarrigo Rona, sier han vil bekjempe juks i bridge. Men han har problemer med måten Boye Brogeland har gått frem på. – Man må følge den offisielle veien, sier han.

Diplom fra Samaranch

Han sier ja. Vi føres inn i et mørkt konferanserom helt i toppen av dette luksushotellet, der denne branden av en mann på 75 troner ved enden av et over ti meter langt bord. Ved siden av ham sitter en yngre italiener som aldri presenterer seg, men som viser seg å være WBFs sekretær Simon Fellus. De snakker litt italiensk sammen, før Rona snur seg mot oss.

– Først av alt: God morgen! Velkommen! Jeg håper dere vil nyte deres opphold her i Chennai.

Han ler, uvisst hvorfor.

Hvem er dette for en fyr?

Han er fjerde generasjons advokat. Han har tidligere innrømmet at han ikke kan bruke en datamaskin til noe annet enn skrivemaskin. I presentasjonen av ham på bridgeforbundets hjemmeside blir det trukket frem at han i 2001 mottok «The IOC Golden Diploma» av president Juan Antonio Samaranch. Han bor i et fint hus i Milano.

Han hoster.

Vi spør:

– Hva vil WBF gjøre med avsløringene om juks, og hvordan vil WBF forhindre at noe lignende skal skje i fremtiden?

– Vel, sier Rona.

– I prinsippet har vi ingenting imot Boye, fortsetter han.

– Først og fremst fordi jeg har kjent ham siden han i praksis var et barn.

Han ler igjen.

– Jeg vil si at vi er venner, konkluderer han.

Så hoster han en gang til.

– Det generelle prinsippet er selvsagt at vi må bekjempe juksing med alt vi kan. Og i utgangspunktet er jo Boyes kamp mot dette positivt. Problemet er at det finnes regler og prosedyrer som må følges. Man må følge den offisielle veien. Jeg tror det blir mye bedre. Da kan man sjekke hva som er skjedd og sørge for de riktige verktøyene til å håndtere det – høringer og så videre. I ethvert fritt samfunn må man gi skyldige muligheten til å forsvare seg. Man kan ikke allerede fra starten av slå fast at noen er skyldige. Selv gangstere som raner banker, har jo rett til et tribunal, sier han.

– Alle disse ryktene skaper bare en atmosfære rundt sport i det hele tatt, og bridge spesielt, som ikke er bra – og heller ikke sann:

Det er umulig å si at alle spillerne er juksere eller alle er ikke-juksere. Det er ikke bra å sende ut denne typen informasjon – om det ikke foreligger noen endelig avgjørelse. Jeg vil ikke selv være med på denne måten å gjøre det på.

Han mener det er EBL som må ta hovedansvaret, siden «bevisene» som er lagt frem, er fra europeiske turneringer. Hva med polakkene som spiller her nå?

– Polakkene har vi undersøkt, sier han, uten å si noe mer om det.

– Betyr dette at dere vil starte en etterforskning av de andre nå?

– Nei. Dette er EBLs problem. Vi i WBF har ikke noen ... situasjon, sier han.

– Hva vil dere gjøre fremover for å forhindre juks?

– Vi begynte å jobbe med nye disiplinærregler etter Bali for to år siden.

Fortsatt er dette vanskelig.

Han tenker seg om.

– Risikoen fremover for juks vil nok være lavere med de nye reglene, men jeg vet ikke om det noensinne vil bli mulig å eliminere juks helt.

Han utdyper ikke dette.

– Du vet, jukserne ligger alltid et skritt foran. Det vil alltid, som ellers i livet, også i bridge, finnes ...

Han leter etter et ord, ser opp og spør:

– Hva heter det som ikke er så bra i epler?

– Noe råttent?

– Noe råttent, ja.

I en epost til DN svarer Lotan Fisher og Ron Schwart' talsperson, Avital Sahar, slik på Brogelands anklager:

«Brogelands beskyldninger er ikke bare paranoide og falske, men også et rått forsøk på å snu på sannheten. Til tross for de store skadene Brogeland har påført ikke bare Schwarz' og Fishers gode navn og rykte, men også deres liv og karrierer, forsøker han i tillegg nå å fremstille seg selv som 'det uskyldige offeret'. Både Fisher og Schwartz er sikre og fast bestemte på å lykkes i å bekjempe denne svertetekampanjen. Bakvaskelsen vil bli bekjempet med harde fakta og besluttsomhet. Et team av profesjonelle bridgespillere og juridiske rådgivere jobber for tiden med et omfattende dokument som skal motbevise hver eneste anklage, i påvente av søksmålet mot Brogeland. 'Selektiv etikk' og dårlig sportsånd er mot alt som bridge står for. Når en spiller taper, bør vedkommende ha anstendighet til å tape med ære og ikke bakvaske kolleger. Satt under lupe kan enhver bridgespiller bli urettmessig anklaget for juks. Men å 'vinne' ved å bakvaske sine motstandere er rett og slett skammelig – og må ikke tillates i bridgeverdenen.»

DN har oversendt spørsmål til Yves Aubry, presidenten i European Bridge League, men mottok ikke svar før avisen gikk i trykken igår.

Fulvio Fantoni og Claudio Nunes har ikke besvart DNs henvendelse.

Boye Brogeland og hans lag endte på 48. plass av 229 lag i sideturneringen 10th World Transnational Open Teams Championship og var slått ut før VM i Chennai blir avsluttet lørdag.